

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-08-000 759
БањаЛука, 12.3.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Драгослава Лукића, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиље РС, Министарства... ВП... из Б., коју заступа Правобранилаштво РС, Сједиште замјеника у Т., против тужене Н. Б. из Б.1, Република С., коју заступа Д. Б. адвокат из Б., ради утврђења и предаје у посјед стана, одлучујући о ревизији тужиље против пресуде Окружног суда у Требињу број 015-0-Гж-06-000 418 од 14.05.2008. године, на сједници одржаној 12.03.2010. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Требињу, број П-54/03 од 21.04.2004. године одбијен је тужбени захтјев тужиље којим је тражила да се утврди да је туженој Н. Б. додијељен у откуп троипособан стан у Б.1, улица..., Република С. и законитим уселењем у овај стан 19.11.1993. године престало јој станарско право на трособном стану у Б., насеље Д., Ламела..., стан број 5, кога је дужна предати у посјед тужиљи, уз обавезу да јој надокнади обавезе спора у износу од 797,50 КМ, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Требињу број 015-0-Гж-06-000 418 од 14.05.2008. године жалба тужиље је одбијена и првостепене пресуда потврђена а тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове спора у износу од 2.920,00 КМ, све у року од 30 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Тужиља је изјавила ревизију против другостепене пресуде, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права с приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се њена жалба уважити, преиначити првостепена пресуда и удовољити њеном тужбеном захтјеву.

Тужена је у одговору на ревизију тужиље оспорила наводе ревизије и предложила да се иста одбије.

Ревизија није основана.

Тужила у тужби захтјевом тражи да се утврди да је туженој додјелом троипособног стана у Б.1, улица..., Република С. и њеним уселењем у овај стан, престало станарско право на трособном стану у Б., насеље Д., Ламела..., стан број 5 и да јој тужена овај стан преда у посјед.

Тужена је, према утврђеном чињеничном стању након погибије њеног супруга П. Б., мајора бивше ЈНА, који је погинуо 29.05.1992. године код М., коме је Команда... у Б. рјешењем број 66-62/1 од 11.11.1987. године додијелила на кориштење предметни стан, наставила са двоје малољетне дјеце користити га и да је њен супруг уплатио новчани износ на име откупа тог стана током 1992. године, али да због избијања ратних сукоба на територији бивше СР БиХ током 1992. године није закључио уговор о његовом откупу. Туженој јој је надлежни војни органи у Б.1, Република С. додијелио на кориштење троипособан стан, улица... у Б.1 у који се уселила 19.11.1993. године и кога је откупила, а предметни стан у Б. је надлежни орган ВРС додијелио на кориштење другом лицу. Министарство... РС, Одсјек у Б. је рјешењем број 05-050-05-106/99 од 25.01.2000. године а по захтјеву тужене вратио јој у посјед предметни стан у који се по проведеном административном извршењу предат у посјед дана 20.07.2001. године.

Код оваквог стања чињеница првостепени суд налази да тужила током поступка није доказала да је тужена дана 02.06.1992. године поднијела захтјев Команди гарнизона у Б. да јој се додијели трособан стан у Б.1, Република С. а да ће спорни стан предати Команди... у Б., и да све поднесене исправе на које се позвала тужила (писмена: телеграми и дописи Команде... у Б. и Команде... у Б.1 В.П... Б.1), преставља само облик комуникације и контаката између наведених војних органа, а тужила суду није предочила посебан доказ, рјешење војне поште у Б.1 којим је туженој дат на кориштење стан у Б.1 с тим да спорни стан врати Команди... у Б., и да је туженој надлежни орган Министарства..., рјешењем од 25.01.2000. године предметни стан вратила у посјед у који се уселила 20.07.2001. године. Зато је првостепени суд одбио тужбени захтјев тужиле.

Другостепени суд одлучујући о жалби тужиле, усваја чињенична утврђења првостепеног суда као и његов правни закључак, уз допуне: "да из стања у списима предмета не произилази да између В.П... у Б.1 и Команде... у Б., не постоји уговор о замјени стана, односно да је дата писмена сагласност обје стране о замјени стана у Б. за стан у Б.1, из којих разлога се не могу прихватити жалбени наводи тужиле да према члану 12. Закона о стамбеним односима, грађанин може бити носилац станарског права само на једном стану, као и из разлога што је након распада бивше СФРЈ, њена република СР БиХ дана 06.04.1992. године призната као Босна и Херцеговина, и према томе тужена је станарско право на стану у Б.1 стекла у другој држави у којем се случају искључује примјена наведене одредбе Закона о стамбеним односима. Осим тога је, што није ни спорно између парничних странака Министарство... РС, Одсјек у Б. рјешењем број 05-050-05-106/99 од 25.01.2000. године вратила спорни стан туженој у посјед и да га је тужена откупила. Стога да нема законског основа да се судском одлуком може туженој наметнути обавеза (конститутивном тужбом) да јој је престало станарско право на спорном стану. Да је тужена као странка на

рочишту 08.04.2008. године порекла да је подносила захтјев Команди... у Б. за замјену стана и да није њен потпис на том захтјеву, тим прије што је тога дана у Б.1 извршена сахрана њеног супруга П. што произилази из издате потврде Јавног комуналног предузећа П. У. у Б.1. Зато је другостепени суд жалбу тужиље одбио и првостепену пресуду потврдио те тужиљу обавезао да туженој накнади трошкове спора у износу од 2.920,00 КМ.

Одлука другостепеног суда је правилна.

Тужиља у ревизији указује да је другостепени суд у доношењу побијане пресуде повредио одредбу члана 125. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС" број: 58/03 до 49/09, у даљем тексту: ЗПП) по којој се не требају доказивати чињенице које је странка признала пред судом, па стога да је било непотребно доказивати чињенице да је тужена заиста потписала захтјев за замјену спорног стана за стан у Б.1.

Другостепени суд је, након што је овај суд рјешењем број Рев 393/05 од 07.11.2006. године укинуо пресуду другостепеног суда број Гж 277/04 од 20.04.2005. године којом је жалба тужиље одбијена и потврђена првостепена пресуда којом је одбијен тужбени захтјев тужиље, дана 25.03.2008. године одржао расправу на којој је саслушао тужену Н. Б. као странку која је оспорила да је поднијела писмени захтјев за замјену спорног стана за стан у Б.1, Команди... у Б. дана 02.06.1992. године, а потом прочитати предложени доказ тужене, потврда Јавног комуналног предузећа П. У. из Б.1 од 04.04.2008. године, број 2544-2008 из које је утврђено „да је дана 02.06.1992. године у Б.1 на Н. Г., на гробном мјесту број 361, парцела број 51, сахрањен супруг тужене покојни П. Б., чијој је сахрани она присуствовала.

Код оваквог утврђења, а што се ревизијом тужиље не оспорава, и по схватању овог суда, правилно је другостепени суд оцијенио чињенице на основу којих је тужена оспорила да је на главној расправи пред првостепеним судом дана 12.12.2001. године учинила неспорним да је 02.06.1992. године поднијела захтјев Команди... у Б. за замјену предметног стана за стан у Б.1, јер из потврде Јавног комуналног предузећа П. У. из Б.1 од 04.04.2008. године, произилази да је тога дана тужена била присутна на сахрани њеног супруга П. Б. који је сахрањен на Н. Г. У Б.1 и према томе тога дана није могла бити присутна и у Б. које је удаљено од Б.1 више стотина километара.

Према томе, другостепени суд је отклонио недостатке на које је овај суд указао у наведеној одлуци, тиме што је саслушана тужена као странка те прочитана наведена потврда Јавног комуналног предузећа П. У. из Б.1 од 04.04.2008. године, које је другостепени суд правилно оцијенио и тиме није повредио одредбу члана 125. став 2. ЗПП на чију повреду тужиља у ревизији указује.

С обзиром да су нижестепени судови утврдили, а што се такође ревизијом тужене не оспорава, да је по ријешење Министарства..., Одсјек у Т. број 05-050-05-106/99 од 25.01.2000. године туженој враћен предметни стан у посјед у који се уселила 20.07.2001. године, које је рјешење достављено и тужиљи која није подносила жалбу, а који стан је тужена откупила, што тужиља

у ревизији није оспорила, и тиме је стекла право својине на том стану, па због тога тужиља нема више објективних могућности да тужбом тражи утврђење да је додјелом троипособног стана у Б.1 током 1993. године, кога је откупила, туженој престало станарско право на спорном стану, и док је на снази уговор о откупу спорног стана, не може се дирати у стечено право својине тужене над предметним станом.

Из наведених разлога произилази да нижестепени судови нису погрешно судили на штету тужиље када су одбили тужбени захтјев. За то је примјеном одредби члана 248. ЗПП ревизија тужиље одбијена као неоснована.

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић